

GARS UN VĀRDS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Pēt. 1:19-21, 1. Kor. 2:9-13, Ps. 119:160, Jāņa 17:17.

ATMIŅAS PANTS:

“Visi Dieva iedvestie Raksti ir noderīgi mācībai, grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā, lai Dieva cilvēks kļūtu pilnīgs un būtu sagatavots ikvienam labam darbam.” (2. Tim. 3:16, 17)

Bībele pati sevi raksturo šādi: “Visi Dieva iedvestie Raksti ir noderīgi mācībai, grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā, lai Dieva cilvēks kļūtu pilnīgs un būtu sagatavots ikvienam labam darbam.” (2. Tim. 3:16, 17) Raksti piepilda savu lomu, jo tie ir Dieva Vārds, kas cilvēcei atklāts caur Svētā Gara darbu. Bībelē Svētais Gars mums atklāj Dieva gribu, parādot, kā dzīvot Viņam patīkamu dzīvi.

Bet Svētais Gars bija darbībā ne tikai tālā pagātnē, Bībeles pirmsākumos. Viņš ir saistīts ar Dieva Vārdu daudzos svarīgos veidos arī mūsdienās. Un varbūt vissvarīgākais mums ir Vārda lasīšana un ilgas saprast to pareizi. Mums ir vajadzīgs Svētais Gars, Bībeli lasot. Tas pats dievišķais Gars modina mūsos ilgas saprast Dieva Vārdu un attiecināt tā mācību uz savu dzīvi. Tādējādi Gars darbojas ar rakstīto Vārdu, lai pārveidotu mūs par jauniem radījumiem Kristū.

Šajā nedēļā mēs izsekosim Svētā Gara darbam, kā tas atklāts Rakstos.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. janvārī.

Svētais Gars un atklāsme

Kā Dievs garantē mums, ka Viņa griba kritušajiem cilvēkiem ir nodota uzticīgi? Viņš to dara ar divu galveno Svētā Gara aktivitāšu palīdzību: ar atklāsmi un inspirāciju.

Atklāsmes procesā cilvēks ir atkarīgs no palīdzības, kas ir ārpus viņa paša, lai atklātu mums lietas, ko mēs kā radītas un kritušas būtnes paši nevaram zināt. Tas ir, Svētais Gars mums māca patiesības, kas mums ir jāpasaka (sk. piem., Dan. 2:19-23). Dabīgā ceļā mēs nekad nevarētu tās uzzināt.

Atklāsme ir process, kurā Dievs dara cilvēkiem zināmu Sevi un Savu dievišķo gribu. Pamatdoma, kas saistīta ar vārdu "atklāsme", ir kaut kā atklāšana, kas citādi paliktu apslēpts. Mums ir vajadzīga šāda atklāsme, jo mums kā mirstīgām un kritušām būtnēm, kas grēka dēļ atšķirtas no Dieva, ir ierobežotas spējas pašiem ko saprast. Dieva gribas izzināšanā mēs esam atkarīgi no Viņa, esam atkarīgi no Dieva atklāsmes, jo mums ir ļoti ierobežotas zināšanas par Viņu.

Izlasī 2. Pēt. 1:19-21. Ko tas stāsta par Bībeles pravietojuma vēsts izcelsmi? Ko Bībeles vēsts dievišķā izcelsme mums stāsta par tās autoritāti? _____

Saskaņā ar apustuli Pēteri Vecās Derības pravietiskajai vēstij nav cilvēiskas izcelsmes. Praviēši bija Svētā Gara pamudināti tādā veidā, ka viņu vēsts saturs nāca no Dieva. Šie vīri neradīja vēsti paši. Viņi bija tikai trauki, kas saturēja vēsti, nevis tās autori. Pēteris ļoti mērķtiecīgi uzsver, ka pravietojumu izcelsme ir Gara iedvesma: lai gan cilvēku sarakstīti, "ne jau pēc cilvēku gribas pravietojumi tika pasludināti". (2. Pēt. 1:21) Dievišķā izcelsme ir tā, kas piešķir Bībelei pilnīgu autoritāti mūsu katra dzīvē.

Dievs izmantoja cilvēkus, lai pasludinātu Savu Vārdu pasaulei. Kā Svētais Gars var mūs izmantot, lai paveiktu kaut ko līdzīgu mūsdienās – nevis lai rakstītu Rakstus, bet lai pasludinātu to, kas jau ir sarakstīts? _____

Svētais Gars un inspirācija

Jēdziens "inspirācija" nozīmē Svētā Gara iedvesmu, kad Dieva vēsti saņem un nodod tālāk cilvēcisks instruments. Svētā Gara darbs inspirācijas procesā ir pamatā tam, ka Rakstos atrodam pārsteidzošu vienprātību attiecībā uz patiesību. Kā Patiesības Gars (Jāņa 14:17, 15:26, 16:13) Svētais Gars vadīs mūs visā patiesībā.

Izlasi 2. Pēt. 1:21, 5. Moz. 18:18, Mih. 3:8 un 1. Kor. 2:9-13. Ko šie panti mums stāsta par Bībeles sarakstītājiem un par Dieva iesaistīšanos Bībeles tapšanā?

Vārdi "Svētā Gara vadīti" ir spēcīgs apstiprinājums Svētā Gara iedvesmai. 1. Kor. 2:9-13 apustulis Pāvils atklāsmi un inspirāciju pieraksta Svētajam Garam. Mums, viņš saka, Dievs ir atklājis apslēptas lietas, ko neviena acs nav redzējusi, – to viņš raksta 9. pantā. Dievs tās ir atklājis caur Garu (1. Kor. 2:10). Apustulis ir saņēmis šo "Garu, kas nāk no Dieva, lai spētu zināt to, kas mums dāvināts no Dieva" (1. Kor. 2:12). Tad 13. pantā viņš pāriet pie inspirācijas darba, kur viņš runā par atziņām, kas ir "nevis cilvēciskas gudrības, bet Gara mācītos vārdos, garīgo izskaidrodami garīgi". Pāvilam nebija šaubu par viņa sludinātās vēsts izcelsmi un autoritāti.

Lai gan daudzas Bībeles daļas ir Dieva tiešas, pārdabiskas atklāsmes rezultāts, ne viss, kas ir uzrakstīts Bībelē, tika atklāts šādā veidā. Dažreiz Dievs izmantoja Bībeles sarakstītāju rūpīgu, personīgu izpēti darbu vai jau esošus manuskriptus (Joz. 10:13, Lūk. 1:1-3), lai atklātu un nodotu tālāk Savu vēsti. Tādējādi visas Bībeles daļas ir atklāsmes un inspirācija (2. Tim. 3:16). Šī iemesla dēļ Pāvils apgalvo, ka "viss", kas ir sarakstīts, ir rakstīts mūsu pamācīšanai, lai caur "izturību un mierinājumu, ko sniedz Raksti, iegūtu cerību" (Rom. 15:4). Dievs, kas runā un kas ir radījis cilvēka valodu, padara izraudzītos vēstnešus spējīgus uzticami un droši iztulkot inspirētās domas cilvēciskos vārdos.

"Dievam ir patīcis nodot Savu patiesību pasaulei ar cilvēku palīdzību, un Viņš pats ar Savu Svēto Garu deva cilvēkiem vajadzīgās spējas, lai darītu Viņa darbu. Viņš vadīja prātu izvēlēties, ko runāt un ko rakstīt. Dārgums tika uzticēts šīs zemes traukiem, tomēr tas tik un tā ir no Debesīm." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 1. sēj., 26. lpp.)

Svētais Gars un Rakstu uzticamība

Lai gan atklāsme ir pārdabisks notikums, kā Dievs atklāj patiesību īpaši izraudzītām personām, inspirācija ir Svētā Gara darbs, sargājot uzticamību tam, ko cilvēciski autori ir sarakstījuši, lai viņu vārdiem būtu pilnīgs apstiprinājums no Dieva. Dievs ienīst nepatiesu liecību (2. Moz. 20:16) un nevar melot (Ebr. 6:18). Viņa vārds ir Patiesības Dievs (Ps. 31:5, Jes. 65:16). VĒL Svēto Garu sauc par "patiesības Garu" (Jāņa 14:17).

Izlasi Ps. 119:160. Ko tas mums māca par visu, ko Dievs mums ir atklājis?

Izlasi Jāņa 17:17. Ko Jēzus mums šeit pasaka par Dieva Vārdu? _____

Dieva Vārds ir uzticams un ir pelnījis pilnīgu pieņemšanu. Mūsu uzdevums nav tiesāt Rakstus. Toties Raksti ir tiesības un autoritāte tiesāt mūs. "Tiesām, Dieva vārds ir dzīvs un darbīgs un asāks par jebkuru abpusgriezīgu zobenu, tas duras cauri, līdz sadala dvēseli un garu, locekļus un kaulu smadzenes, un iztiesā sirds domas un nolūkus." (Ebr. 4:12)

Lai gan Bībeli, protams, ir sarakstījuši cilvēki, kas dzīvojuši noteiktā laikā, vietā un kultūrā (kā gan citādi?), mums nevajadzētu izmantot šo faktu, lai noniecinātu vai atraidītu Bībeles vēsti. Ja tiek atvērtas skepticisma durvis, Bībele it kā kļūst pakļauta cilvēkiem un viņu uzskatiem par to, kas ir patiesība. Rezultātā daudzi cilvēki, apgalvojot, ka tic Bībelei, noraida tādas patiesības kā radīšanu sešās dienās, pasaulplašus plūdus, Jēzus piedzimšanu no jaunavas, augšāmcelšanos miesā un burtisku otro nākšanu. Šis ir tikai dažas no daudzām Bībeles patiesībām, ko, sēžot soģa krēslā un tiesājot Rakstus, ir atmetuši kļūdaini cilvēki. To cilvēkam nekad nevajadzētu uzņemties.

Kāpēc ir tik svarīgi pakļaut mūsu pašu spriedumus Dieva Vārdam, nevis otrādi? _____

Svētais Gars kā skolotājs

Svētais Gars ir bijis klāt ne tikai pie rakstītā Vārda tapšanas, bet Viņš arī palīdz mums to pareizi saprast. Cilvēkiem ir aptumšota patiesības izpratne; viņu daba ir attālinājusies no Dieva. Tieši tāpēc tas pats Gars, kas atklāja un inspirēja Dieva Vārdu, ir tas, kas dara mūs spējīgus to saprast. Problēma nav tā, ka Bībele ir nesaprotama. Problēma ir mūsu grēka sabojātā attieksme pret Bībelē atklāto Dievu.

Svētais Gars ir Skolotājs, kas ilgojas vadīt mūs dziļākā Rakstu izpratnē un priecīgā Bībeles vērtēšanā. Viņš pievērš mūsu uzmanību Dieva Vārda patiesībām un dod mums tajās svaigu ieskatu, lai mūsu dzīvi varētu raksturot uzticība un mīlestības pilna paklausība Dieva gribai. Bet tas var notikt tikai tad, ja mēs tuvojamies Bībelei ar pazemīgu un padevīgu sirdi.

Izlasi 1. Kor. 2:13, 14. Ko apustulis Pāvils raksta par mūsu vajadzību garīgas lietas saprast garīgi? _____

Mēs savā Bībeles izpratnē esam atkarīgi no Svētā Gara. Bez Svētā Gara iespējams uztvert tikai Bībeles vārdu valodniecisko, ne garīgo nozīmi. Kā grēcīgi cilvēki mēs bieži nostājamies pret Dieva patiesību ne tāpēc, ka mēs to nesaprotam, bet tāpēc, ka izvēlamies nesekot tai. Bez Svētā Gara Dieva vēstij nav iespējams pieķerties. Nav cerības, nav uzticības un nav mīlestības. Ko Gars atdzīvina, tas dzīvo saskaņā ar patiesību, kas pasludināta Bībelē.

"Daudz pretējo viedokļu attiecībā uz to, ko Bībele māca, nerodas no neskaidrībām pašā grāmatā, bet no skaidrotāju akluma un aizspriedumiem. Cilvēki ignorē skaidros Bībeles apgalvojumus, lai sekotu savam samaitātajam spriedumam." (E. Vaita "The Advent Review and Sabbath Herald", 1885. g. 27. janv.) Kā tavs lepnums ir bijis klupšanas akmens, kavējot tevi no Rakstu patiesību ieviešanas dzīvē? Kādās jomās tava paša vēlmes attur tevi no Dieva patiesību pieņemšanas? Kā tu vari iemācīties nodot visu Dievam? _____

Svētais Gars un Vārds

Svētais Gars, kas ir atklājis un inspirējis cilvēkiem Bībeles saturu, nekad nevedīs mūs pretēji Dieva Vārdam.

Izlasi Jāņa 5:39, 46, 47 un Jāņa 7:38. Uz kādām autoritātēm Jēzus atsaucās šajos pantos? Kā Bībele apstiprina, ka Jēzus ir Mesija? _____

Daži cilvēki apgalvo, ka ir saņēmuši īpašas "atklāsmes" un pamācības no Svētā Gara, kas runā pretī skaidrajai Bībeles vēstij. Viņiem Svētais Gars ir kļuvis par lielāku autoritāti nekā Dieva Vārds. Kad vien inspirētais Dieva Vārds tiek atcelts un tā skaidrā vēsts apieta, mēs atrodamies uz bīstamas zemes un nesekojam Dieva Gara vadībai. Bībele ir mūsu vienīgais garīgais sargs. Raksti ir vienīgais uzticamais standarts visos ticības un rīcības jautājumos.

"Caur Rakstiem Svētais Gars runā uz prātu un ietekmē sirdi ar patiesību. Tādējādi Viņš atklāj kļūdas un izraida tās no dvēseles. Ar patiesības Gara palīdzību, kas strādā caur Dieva Vārdu, Kristus pakļauj Savus izredzētos ļaudis Sev." (E. Vaita "Laikmetu ilgas", 671. lpp.)

E. Vaita ir skaidri atklājusi, ka "Gars nav dots un tas arī nekad netiks dāvāts, lai aizstātu Bībeli, jo Raksti skaidri apgalvo, ka Dieva Vārds ir standarts, pēc kā ir jāpārbauda visas mācības un pieredzes." (E. Vaita "Lielā cīņa", 9. lpp.)

Svētais Gars nekad nav dots, lai aizstātu Dieva Vārdu. Viņš drīzāk strādā saskaņā un caur Bībeli, lai vilktu mūs pie Kristus, tādējādi padarot Bībeli par vienīgo normu patiesam bībeliskam garīgumam. Mēs varam būt droši, ka tad, kad kāds nāk un stāsta kaut ko, kas ir pretējs Dieva Vārdam, šis cilvēks nerunā patiesību. Mēs nevaram tiesāt sirdis vai motīvus. Mēs varam tiesāt teoloģiju, bet vienīgais standarts, pēc kā mēs to varam darīt, ir Dieva Vārds.

Kādas ir dažas mācības, ko cilvēki cenšas paust draudzē, bet kas ir skaidri pretējas Dieva Vārdam? Kādai vajadzētu būt mūsu atbildes reakcijai 1) pret cilvēkiem, kas pauž šos maldīgos uzskatus, un 2) pret šiem maldīgajiem uzskatiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Lielā cīņa" nodaļu "Svētie Raksti – drošs vadonis", 593.–602. lpp. Izlasi arī E. Vaitas grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļu "Jūsu sirdis lai neizbīstas" 662.–680. lpp.

Padomā par visām patiesībām, ko mēs zinām, pateicoties tikai tam, ka tā mums ir atklāta Bībelē. Padomā, piemēram, par radīšanu. Kāds kontrasts starp to, ko māca Dieva Vārds par to, kā mēs esam radīti, un cilvēku mācībām par radīšanu – tas ir, procesu, ko tagad sauc par "neodarvinisma sintēzi". Padomā, cik cilvēki ir kļūdaini! Padomā arī par Jēzus otro nākšanu un mirušo augšāmcelšanos no miroņiem laiku galā. Šīs ir patiesības, ko mēs nekad nevaram noskaidrot paši. Tām ir jātiek mums atklātām, un tās ir atklātas Dieva Vārdā, ko ir inspirējis Svētais Gars. Un pati svarīgākā patiesība no visām, ka Jēzus Kristus ir nomiris par mūsu grēkiem un ka mēs esam glābti caur ticību Viņam un Viņa darbam mūsos, ir patiesība, ko mēs paši nekad nevarētu iedomāties. Mēs to zinām tikai tāpēc, ka tā mums ir atklāta. Padomā arī par citām patiesībām, ko mēs zinām tikai tāpēc, ka tās mums ir atklājis Dieva Vārds. Ko faktam, ka šādas svarīgas patiesības ir atrodamas tikai Bībelē, vajadzētu mums stāstīt par to, cik Dieva Vārdam jābūt centrālam mūsu katra dzīvē?

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc Bībele ir drošāks vadonis garīgos jautājumos nekā personīgie iespaidi? Kādas ir sekas, ja mēs nepieņemam Bībeli kā savu standartu, pēc kura pārbaudīt visas mācības un pat mūsu garīgo pieredzi?

2. Mēs bieži dzirdam vārdu "patiesība" dažādos kontekstos. Grupā pārrunājiet "patiesības" jēdzienu – ne tikai to, kas ir un kas nav patiesība, bet arī ko nozīmē, kad mēs sakām, ka kaut kas ir "patiesība". Ko nozīmē, ka kaut kas ir "paties"?

3. Kā tavai draudzei vajadzētu reaģēt, ja kāds apgalvo, ka viņam ir "jauna gaisma"?

4. Mēģini saprast radikālo atšķirību starp to, ko Bībele māca, kā mēs tikām radīti, un ko cilvēciskā gudrība māca par to. Cilvēku mācības, tas ir, evolūcijas teorija ir pilnīgi pretēja Bībeles vēstij. Ko tas mums stāsta par to, kāpēc mums vajadzētu uzticēties Bībelei pāri visam?